

SODBA SODIŠČA (šesti senat)

z dne 7. aprila 2011*

V zadevi C-153/10,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) z odločbo z dne 12. marca 2010, ki je prispela na Sodišče 1. aprila 2010, v postopku

Staatssecretaris van Financiën

proti

Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV, nekdanja Sony Logistics Europe BV,

SODIŠČE (šesti senat),

v sestavi A. Arabadžiev, predsednik senata, A. Rosas, sodnik, in P. Lindh (poročevalka), sodnica,

* Jezik postopka: nizozemščina.

generalni pravobranilec: P. Mengozzi,
sodna tajnica: A. Impellizzeri, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 3. februarja 2011,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV, nekdanjo Sony Logistics Europe BV, P. De Baere, odvetnik,

- za nizozemsko vlado C. M. Wissels in B. Koopman, zastopnici,

- za češko vlado M. Smolek in K. Havlíčková, zastopnika,

- za Evropsko komisijo B.-R. Killmann in W. Roels, zastopnika,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 12(2) in (5), 217(1) in 243 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 82/97 z dne 19. decembra 1996 (UL 1997, L 17, str. 1, in popravek v UL 1997, L 179, str. 11, v nadaljevanju: carinski zakonik), ter členov 10 in 11 Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe št. 2913/92 (UL L 253, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 12/97 z dne 18. decembra 1996 (UL 1997, L 9, v nadaljevanju: uredba o izvajanju).

- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Staatssecretaris van Financiën in družbo Sony Logitics Europe BV, ki je postala Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV (v nadaljevanju: SLE), zaradi plačila carin za konzole za videoigre.

Pravni okvir

Carinski zakonik

3 Člen 4 carinskega zakonika določa:

„V tem zakoniku veljajo naslednje opredelitve:

[...]

(5) ‚Odločba‘ pomeni upravni akt carinskih organov, s katerim le-ti v skladu s carinskimi predpisi odločijo o določeni zadevi, pri čemer ima to dejanje pravni učinek za eno ali več določenih ali določljivih oseb; ta izraz, med drugim, pomeni zavezujoče potrdilo v smislu člena 12.

[...]“

4 Člen 5 tega zakonika določa:

„1. Pod pogoji iz člena 64(2) in ob upoštevanju določb, sprejetih v okviru člena 243(2)(b), lahko vsakdo imenuje zastopnika, ki zanj pri carinskih organih izvršuje opravila in formalnosti v skladu s carinskimi predpisi.

2. Tako zastopanje je lahko:

– neposredno, pri čemer zastopnik nastopa v tujem imenu in za tuj račun,

ali

– posredno, pri čemer zastopnik nastopa v svojem imenu, a za tuj račun.

[...]

4. Zastopnik mora izjaviti, da nastopa v imenu zastopane osebe, pojasniti, ali gre za neposredno ali za posredno zastopanje, ter biti pooblaščen, da nastopa kot zastopnik.

Oseba, ki ne izjavi, da nastopa v tujem imenu ali za tuj račun, ali ki izjavi, da nastopa v tujem imenu in za tuj račun, pa ni pooblaščen, se šteje, da nastopa v svojem imenu in za svoj račun.

[...]“

5. Člen 12 navedenega zakonika določa:

„[...]“

2. Zavezujoča tarifna informacija ali zavezujoča informacija o poreklu sta zavezujoči za carinske organe glede imetnika potrdila le v zvezi s tarifno uvrstitvijo ali določitvijo porekla blaga.

Zavezujoča tarifna informacija ali zavezujoča informacij[a] o poreklu sta zavezujoči za carinske organe le glede blaga, za katerega so bile carinske formalnosti izpolnjene po datumu, ko je bila informacija izdana.

[...]

5. Zavezujoča informacija preneha veljati:

(a) v primeru tarifne informacije:

[...]

(iii) če je informacija preklicana ali spremenjena v skladu s členom 9, pod pogojem, da je imetnik informacije o preklicu ali spremembi uradno obveščen.

[...]

6. Imetnik zavezujoče informacije, ki preneha veljati v skladu z odstavkom 5(a)(ii) ali (iii) ali (b)(ii) ali (iii), lahko še vedno uporabi to informacijo v šestih mesecih od dne objave ali uradnega obvestila, pod pogojem, da je sklenil zavezujoče pogodbe za nakup ali prodajo zadevnega blaga na osnovi zavezujoče informacije, preden je bil ukrep sprejet. Če je za izdelke predloženo potrdilo o uvozu, izvozu ali o vnaprejšnji določitvi v času, ko carinske formalnosti že potekajo, se obdobje šestih mesecev nadomesti s časom veljavnosti potrdila.

[...]

6 Člen 64(1) istega zakonika določa:

„Ob upoštevanju člena 5 lahko carinsko deklaracijo izdela vsaka oseba, ki lahko sama ali preko druge osebe pristojni carinski službi predloži zadevno blago in vse dokumente, potrebne zaradi uporabe določb o carinskem postopku, za katerega je blago deklarirano.“

7 Člen 217 carinskega zakonika določa:

„1. Vsak znesek uvoznih ali izvoznih dajatev, ki je posledica carinskega dolga – v nadaljevanju ‚znesek dajatev‘ – morajo carinski organi, takoj potem, ko so jim na voljo potrebni podatki, izračunati in vnesti v računovodske evidence ali kakšne druge ustrezne nosilce podatkov (vknjižba).

Prvi pododstavek se ne uporablja, če:

[...]

(b) če zakonsko dolgovani znesek dajatev presega znesek, določen na podlagi zavezujoče informacije;

[...]“

8 Člen 243 tega zakonika določa:

„1. Vsaka oseba se lahko pritoži na odločbe carinskih organov, ki se nanašajo na uporabo carinske zakonodaje in to osebo neposredno in osebno zadevajo.

Pritoži se lahko tudi oseba, ki je carinske organe zaprosila za sprejetje odločbe v zvezi z uporabo carinske zakonodaje, vendar ti v roku iz člena 6(2) o zahtevku niso odločili.

[...]

2. Pritožba se lahko vloži:

(a) v začetni fazi pri carinskem organu, ki ga za ta namen določijo države članice;

(b) v poznejši fazi pri neodvisnem organu, ki je lahko pravosodni organ ali enakovredno specializiran organ v skladu z veljavnimi predpisi v državah članicah.“

Uredba o izvajanju

9 Člen 5 uredbe o izvajanju določa:

„Za namen tega naslova:

1. zavezujoča informacija: pomeni tarifno informacijo ali informacijo o poreklu, zavezujočo za uprave vseh držav članic Skupnosti, če so izpolnjeni pogoji iz členov 6 in 7;

[...]“

10 Člen 10(1) in (2)(a) te uredbe določa:

„1. Brez poseganja v člena 5 in 64 [carinskega] [z]akonika lahko zavezujočo informacijo uveljavlja samo njen imetnik.

2. (a) Tarifne zadeve: carinski organ lahko od imetnika zahteva, naj pri opravljanju carinskih formalnosti carinski organ obvesti, da ima zavezujočo tarifno informacijo za carinjeno blago.

[...]“

- 11 Člen 11 navedene uredbe določa:

„Zavezujoče tarifne informacije, izdane s strani carinskega organa države članice od 1. januarja 1991, postanejo zavezujoče za carinske organe vseh držav članic pod enakimi pogoji.“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 12 Sony Computer Entertainment Europe Ltd. (v nadaljevanju: SCEE), družba s sedežem v Združenem kraljestvu, je odgovorna za dajanje na trg, prodajo in distribucijo igralnih naprav, dodatkov in strojne opreme v celotni Evropski uniji. Med temi igralnimi napravami je tudi konzola, imenovana Playstation 2 Computer Entertainment System (v nadaljevanju: PS2).
- 13 Družbi SCEE in SLE spadata v isto skupino družb, v kateri družba SLE zagotavlja logistične storitve ostalim družbam v skupini. Družbi SCEE in SLE sta 1. aprila 1997 sklenili sporazum, ki določa, da družba SLE družbi SCEE pomaga pri uvozu in skladiščenju evropskih zalog igralnih naprav, med drugim PS2. Družba SLE je zadolžena za vlaganje carinskih deklaracij za navedene naprave.

- 14 Družba SLE je med novembrom 2000 in majem 2001 na Nizozemsko uvažala PS2 in za družbo SCEE, vendar v svojem imenu in za svoj račun, vložila carinske deklaracije za to blago. Navedla je, da je treba PS2 uvrstiti v tarifno podštevilko 9504 1000 kombinirane nomenklature iz Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 256, str. 1, v nadaljevanju: KN) v različici, ki izhaja iz Uredbe Komisije (ES) št. 2204/1999 z dne 12. oktobra 1999 (UL L 278, str. 1), kar zadeva uvoze leta 2000, in v različici, ki izhaja iz Uredbe Komisije (ES) št. 2263/2000 z dne 13. oktobra 2000 (UL L 264, str. 1), kar zadeva uvoze leta 2001. Za tarifno podštevilko 9504 1000 se je leta 2000 plačevala carina po 2,2-odstotni stopnji, za leto 2001 pa po 1,7-odstotni stopnji. Nizozemski carinski organi so od družbe SLE zahtevali plačilo carin v skladu z navedenima stopnjama.
- 15 Družba SLE je nato vložila pritožbo zoper to zahtevo, pri čemer je zatrjevala, da bi morale biti PS2 dejansko uvrščene v tarifno podštevilko KN 8471 4990. Pojasniti je treba, da je blago, ki je uvrščeno v to tarifno podštevilko, oproščeno carine.
- 16 Družba SLE se v tej pritožbi sklicuje na postopek, ki je potekal med družbo SCEE in carinskimi organi Združenega kraljestva. Ti so namreč 19. oktobra 2000 družbi SCEE izdali zavezujočo tarifno informacijo (v nadaljevanju: ZTI) glede PS2, s katero je bila ta uvrščena v tarifno podštevilko KN 9504 1000.
- 17 Družba SCEE je tedaj vložila tožbo pri sodiščih Združenega kraljestva, da bi izpodbijala to uvrstitev. Carinski organi Združenega kraljestva so na podlagi tega postopka 12. junija 2001 družbi SCEE izdali spremenjeno ZTI in PS2 uvrstili v tarifno podštevilko KN 8471 4990, z učinkom od 19. oktobra 2000.

- 18 Družba SLE je pred nizozemskimi carinskimi organi uveljavljala spremenjeno ZTI, ki je bila izdana družbi SCEE.
- 19 Gerechtshof te Amsterdam je v odločbi z dne 11. decembra 2007 menilo, da se družba SLE pred nizozemskimi carinskimi organi lahko sklicuje na spremenjeno ZTI, ki so jo družbi SCEE izdali carinski organi Združenega kraljestva, in to celo za carinske deklaracije, vložene med 19. oktobrom 2000 in 12. junijem 2001. To sodišče je zato odločilo, da je treba PS2 uvrstiti v tarifno podštevilko KN 8471 49 90.
- 20 Staatssecretaris van Financiën je zoper odločbo z dne 11. decembra 2007 vložilo kasijsko pritožbo pri Hoge Raad der Nederlanden.
- 21 To sodišče dvomi o veljavnosti spremenjene ZTI med 19. oktobrom 2000 in 12. junijem 2001, o možnosti družbe SLE, da uveljavlja to ZTI, in o legitimnih pričakovanjih, ki bi jih lahko uvoznik imel na podlagi dejstva, da bi morali nizozemski carinski organi v skladu z lastnimi pravili upoštevati ZTI, ki je bila izdana tretjemu za enako blago.
- 22 V teh okoliščinah je Hoge Raad der Nederlanden prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:
- „1. Ali je treba pravo Skupnosti, zlasti člen 12(2) in (5) in člen 217(1) carinskega zakonika [...] ter člen 11 uredbe o izvajanju v povezavi s členom 243 carinskega zakonika [...], razlagati tako, da lahko zadevna stranka v postopku v zvezi z odmerjenimi carinami to odmero izpodbija na podlagi predložitve zavezujoče tarifne

informacije, ki je bila za enako blago izdana v drugi državi članici in je bila v tistem trenutku še sporna, vendar je bila na koncu popravljena?

2. Če se na prvo vprašanje odgovori pritrdilno, ali se lahko deklarant, ki pri vlaganju carinskih deklaracij za sprostitev blaga v prosti promet ravna v svojem imenu in za svoj račun, v primeru, kot je ta v glavni stvari, uspešno sklicuje na zavezujočo tarifno informacijo, katere upravičenec ni on sam, ampak povezana družba, po naročilu katere je oddal carinske deklaracije?

3. Če se na drugo vprašanje odgovori nikalno, ali pravo Skupnosti nasprotuje temu, da bi se zadevna stranka v primeru, kot je ta v glavni stvari, lahko uspešno sklicevala na nacionalno navodilo, s katerim nacionalni organi ustvarijo legitimno pričakovanje glede tega, da se je za tarifno uvrstitev deklariranega blaga mogoče sklicevati na zavezujočo tarifno informacijo, ki je bila za enako blago izdana tretjemu?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Drugo vprašanje

- ²³ Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem, ki ga je treba obravnavati na prvem mestu, Sodišče sprašuje, ali je treba carinski zakonik in uredbo o izvajanju razlagati tako, da se deklarant, ki pri vlaganju carinskih deklaracij nastopa v svojem imenu in za svoj

račun, lahko sklicuje na ZTI, katere imetnik ni on sam, ampak z njim povezana družba, po naročilu katere je oddal te deklaracije.

- 24 Najprej je treba spomniti, da je cilj ZTI gospodarskemu subjektu zagotoviti pravno varnost, kadar obstaja dvom glede tarifne uvrstitve blaga v obstoječo carinsko nomenklaturo (glej sodbo z dne 2. decembra 2010 v zadevi Schenker, C-199/09, ZOdl., str. I-12311, točka 16), in ga tako zaščititi pred vsako naknadno spremembo stališča, ki ga v zvezi z uvrstitvijo tega blaga sprejmejo carinski organi (glej sodbo z dne 29. januarja 1998 v zadevi Lopex Export, C-315/96, Recueil, str. I-317, točka 28).
- 25 Iz določb člena 12(2) carinskega zakonika v povezavi s členoma 10 in 11 uredbe o izvajanju je razvidno, da lahko ZTI zoper carinski organ, ki jo je izdal, in zoper carinske organe drugih držav članic uveljavlja le njen imetnik.
- 26 Sodišče je v zvezi s tem razsodilo, da ZTI ustvarja pravice le za njenega imetnika (sodba z dne 15. septembra 2005 v zadevi Intermodal Transports, C-495/03, ZOdl., str. I-8151, točka 27).
- 27 Vendar člen 10 uredbe o izvajanju določa, da lahko zavezujočo informacijo uveljavlja samo njen imetnik, brez poseganja v člena 5 in 64 carinskega zakonika. Navedena člena urejata carinsko deklaracijo, ko jo vlaga oseba, ki ni uvoznik. Iz tega izhaja, da pravilo, v skladu s katerim lahko ZTI uveljavlja samo njen imetnik, temu ne onemogoča, da vložitev carinske deklaracije zaupa tretjemu.

- 28 Člen 64 carinskega zakonika pa določa, da lahko ob upoštevanju člena 5 tega zakonika pisno carinsko deklaracijo izdelata vsaka oseba, ki lahko sama ali prek druge osebe carinski službi predloži blago in spremljajoče dokumente.
- 29 Člen 5 carinskega zakonika določa pravila o zastopanju pri carinskih organih za izvrševanje opravil in formalnosti v skladu s carinskimi predpisi. ZTI, ki jo pridobi zastopnik, lahko pozneje uveljavlja gospodarski subjekt, za račun katerega je zastopnik nastopal. Prav tako bo lahko zastopnik, ki nastopa za račun imetnika ZTI, to uveljavljal tudi pred carinskimi organi države članice, ki ni tista, ki je ZTI izdala.
- 30 Carinski zakonik izčrpno ureja zastopanje pri carinskih organih. V členu 5(2) tega zakonika je pojasnjeno, da je to lahko neposredno ali posredno. Če je zastopanje neposredno, zastopnik nastopa v tujem imenu in za tuj račun. Če je zastopanje posredno, zastopnik nastopa v svojem imenu, vendar za tuj račun. Poleg tega lahko države članice odločijo, da mora biti na njihovem ozemlju zastopnik carinski posrednik.
- 31 Dalje člen 5(4), drugi pododstavek, navedenega zakonika določa, da se za osebo, ki ne izjavi, da nastopa v tujem imenu ali za tuj račun, ali ni pooblaščen, šteje, da nastopa v svojem imenu in za svoj račun. Iz tega izhaja, da mora biti zastopanje izrecno in da se ne domneva.
- 32 Tako iz predložitvene odločbe kot iz stališč, ki jih je Sodišču predložila družba SLE, pa je razvidno, da je ta PS2 uvozila v svojem imenu in za svoj račun, saj je v času, ko je

bil opravljen ta uvoz, to je med novembrom 2000 in majem 2001, Združeno kraljestvo dovolilo zastopanje pri carinskih organih le, če so ga izvajali carinski zastopniki.

- 33 Iz tega izhaja, da se zato, ker družba SLE ni nastopala kot zastopnik družbe SCEE, pred nizozemskimi carinskimi organi ta ne more sklicevati na ZTI, katere imetnica je družba SCEE.
- 34 V zvezi s tem okoliščina, da sta bili družbi SCEE in SLE del iste skupine družb in da je bila druga davčna zastopnica prve na Nizozemskem, družbi SLE ne podeljuje statusa zastopnika v smislu člena 5 carinskega zakonika.
- 35 Iz zgoraj navedenega izhaja, da je treba na drugo predloženo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 12(2) carinskega zakonika ter člena 10 in 11 uredbe o izvajanju razlagati tako, da se deklarant, ki pri vlaganju carinskih deklaracij ravna v svojem imenu in za svoj račun, ne more sklicevati na ZTI, katere imetnik ni on sam, ampak z njim povezana družba, po naročilu katere je oddal te deklaracije.

Prvo vprašanje

- 36 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem Sodišče sprašuje, ali je treba člena 12(2) in (5) in 217(1) carinskega zakonika ter člen 11 uredbe o izvajanju v povezavi s členom 243 carinskega zakonika razlagati tako, da lahko zadevna stranka v postopku

v zvezi z odmerjenimi uvoznimi dajatvami to odmero izpodbija na podlagi predložitve ZTI, ki je bila za enako blago izdana v drugi državi članici. Predložitveno sodišče sprašuje še, ali je treba ZTI upoštevati, čeprav je bila ob uvozu njena veljavnost sporna in je bila nazadnje po tem uvozu spremenjena.

- 37 Člen 243 carinskega zakonika določa, da se vsaka oseba lahko pritoži na odločbe carinskih organov, ki se nanašajo na uporabo carinske zakonodaje in to osebo neposredno in osebno zadevajo. Iz člena 4(5) carinskega zakonika izhaja, da je ZTI odločba v smislu navedenega člena 243.
- 38 Spor o glavni stvari se nanaša na tarifno uvrstitev blaga in na plačilo s tem povezanih carin. Družba SLE v utemeljitev svojih zahtev uveljavlja ZTI, ki so jo družbi SCEE izdali carinski organi druge države članice. Zato je očitno, da gre pri tem sporu za pritožbo v smislu člena 243 carinskega zakonika.
- 39 Kot je razvidno iz točk 33 in 35 te sodbe, se oseba ne more sklicevati na ZTI, katere imetnica ni sama, razen če ta oseba nastopa kot zastopnik.
- 40 ZTI v skladu s členom 12(2) carinskega zakonika in členom 11 uredbe o izvajanju zavezuje carinske organe samo, če jo uveljavlja njen imetnik ali njegov zastopnik. Razen v takem primeru organ, ki odloča o pritožbi na podlagi člena 243(2) carinskega zakonika in ki mu je predložena ZTI, tej ZTI ne more pripisati pravnih učinkov, ki se vežejo nanjo.

- 41 Vendar lahko ZTI kot dokaz uveljavlja tudi oseba, ki ni njen imetnik. Ob neobstoju ureditve Unije glede pojma dokaz so namreč vsa dokazna sredstva, ki so dopustna v postopkovnem pravu držav članic v postopkih, ki so podobni tistemu, določenemu v členu 243 carinskega zakonika, načeloma dopustna (glej v tem smislu sodbo z dne 23. marca 2000 v združenih zadevah *Met-Trans in Sagpol*, C-310/98 in C-406/98, *Recueil*, str. I-1797, točka 29).
- 42 Sodišče je med drugim razsodilo, da mora okoliščina, da so carinski organi druge države članice tretjemu, ki ni stranka postopka, ki teče pred nacionalnim sodiščem, za določeno blago izdali ZTI, ki vsebuje drugačno razlago tarifnih številKN od tiste, ki jo zadevno sodišče šteje za pravilno za podoben proizvod, ki je predmet zadevnega postopka, zanesljivo spodbuditi to sodišče, da je še zlasti pozorno pri svoji presoji morebitnega neobstoja razumnega dvoma o pravilnosti uporabe KN (glej zgoraj navedeno sodbo *Intermodal Transports*, točka 34).
- 43 Iz te sodne prakse izhaja, da lahko sodišče, ki odloča o sporu v zvezi s carinsko uvrstitvijo blaga in s tem povezanim plačilom carin, ZTI, izdano tretjemu, upošteva kot dokaz.
- 44 Ob upoštevanju zgoraj navedenega je treba na prvo predloženo vprašanje odgovoriti, da je treba člena 12(2) in (5) in 217(1) carinskega zakonika ter člen 11 uredbe o izva-janju v povezavi s členom 243 carinskega zakonika razlagati tako, da lahko zadevna stranka v postopku v zvezi z odmerjenimi carinami to odmero izpodbija tako, da kot dokaz predloži ZTI, ki je bila za enako blago izdana v drugi državi članici, ne da bi lahko ZTI imela pravne učinke, ki se vežejo nanjo. Nacionalno sodišče pa mora ugotoviti,

ali upoštevna postopkovna pravila zadevne države članice določajo možnost predložitve takih dokazov.

Tretje vprašanje

- ⁴⁵ Predložitveno sodišče s tretjim vprašanjem v bistvu želi izvedeti, ali je treba carinski zakonik in uredbo o izvajanju razlagati tako, da bi nacionalno navodilo, ki nacionalnim organom omogoča, da se za uvrstitev deklariranega blaga sklicujejo na ZTI, ki je bila za enako blago izdana tretjemu, pri uvozniku lahko ustvarilo legitimno pričakovanje glede sklicevanja na to navodilo.
- ⁴⁶ Pojasniti je treba, da je v predložitveni odločbi navedeno, da je nizozemski carinski priročnik v času izvajanja uvozov določal, da „se lahko le upravičenec sklicuje na ZTI [in da] v vsakem primeru velja, da mora predloženo blago v vsakem pogledu ustrezati opisu blaga iz ZTI. Če se uvoznik sklicuje na veljavno ZTI, za katero ni upravičenec, in prijavi popolnoma enako blago, kot je to opisano v ZTI, pa mora uvrstitev ustrezati ZTI.“
- ⁴⁷ Sodišče je v zvezi s tem razsodilo, da se na načelo varstva legitimnih pričakovanj ni mogoče sklicevati v zvezi z natančno določbo besedila prava Unije, in ravnanje

nacionalnega organa, pristojnega za izvajanje prava Unije, ki je s tem pravom v nasprotju, pri gospodarskem subjektu ne more ustvariti legitimnih pričakovanj, da bo upravičen do obravnavanja, ki je v nasprotju s pravom Unije (sodbe z dne 26. aprila 1988 v zadevi Krücken, 316/86, Recueil, str. 2213, točka 24; z dne 1. aprila 1993 v združenih zadevah Lageder in drugi, od C-31/91 do C-44/91, Recueil, str. I-1761, točka 35, in z dne 16. marca 2006 v zadevi Emsland-Stärke, C-94/05, ZOdl., str. I-2619, točka 31).

- 48 Člen 12 carinskega zakonika pa natančno določa pogoje za izdajo, pravno veljavo in časovno veljavnost ZTI. Poleg tega člen 10(1) uredbe o izvajanju jasno določa, da lahko ZTI uveljavlja samo njen imetnik ali zastopnik, ki nastopa v njegovem imenu.
- 49 Očitno je, da so nizozemski carinski organi, ki bi morali uporabljati pravo Unije, ZTI pripisovali enako pravno veljavo, in sicer ne glede na to, ali jo je uveljavljal tretji ali njen imetnik. Tako so navedeni organi z uporabo carinskega priročnika ravnali v nasprotju s pravom Unije in to ravnanje ni moglo ustvariti legitimnega pričakovanja pri gospodarskih subjektih.
- 50 Zato je treba na tretje predloženo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 12 carinskega zakonika in člen 10(1) uredbe o izvajanju razlagati tako, da nacionalno navodilo, ki nacionalnim organom omogoča, da se za uvrstitev deklariranega blaga sklicujejo na ZTI, ki je bila za enako blago izdana tretjemu, pri uvozniku ne more ustvariti legitimnega pričakovanja glede sklicevanja ne to navodilo.

Stroški

- ⁵¹ Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (šesti senat) razsodilo:

1. Člen 12(2) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 82/97 z dne 19. decembra 1996, ter člena 10 in 11 Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe št. 2913/92, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 12/97 z dne 18. decembra 1996, je treba razlagati tako, da se deklarant, ki pri vlaganju carinskih deklaracij ravna v svojem imenu in za svoj račun, ne more sklicevati na zavezujočo tarifno informacijo, katere imetnik ni on sam, ampak z njim povezana družba, po naročilu katere je oddal te deklaracije.
2. Člena 12(2) in (5) in 217(1) Uredbe št. 2913/92, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 82/97, ter člen 11 Uredbe št. 2454/93, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 12/97, v povezavi s členom 243 Uredbe št. 2913/92, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 82/97, je treba razlagati tako, da lahko zadevna stranka v postopku v zvezi z odmerjenimi carinami to odmero izpodbija tako, da kot dokaz predloži zavezujočo tarifno informacijo, ki je bila za

enako blago izdana v drugi državi članici, ne da bi lahko zavezujoča tarifna informacija imela pravne učinke, ki se nanjo nanašajo. Nacionalno sodišče pa mora ugotoviti, ali upoštevna postopkovna pravila zadevne države članice določajo možnost predložitve takih dokazov.

- 3. Člen 12 Uredbe št. 2913/92, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 82/97, in člen 10(1) Uredbe št. 2454/93, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 12/97, je treba razlagati tako, da nacionalno navodilo, ki nacionalnim organom omogoča, da se za uvrstitev deklariranega blaga sklicujejo na zavezujočo tarifno informacijo, ki je bila za enako blago izdana tretjemu, pri uvozniku ne more ustvariti legitimnega pričakovanja glede sklicevanja na to navodilo.**

Podpisi